

ישיבת מועצה מן המניין 3/2026

פרוטוקול מס' 4/26

מועד הישיבה : יום רביעי כב' באדר ב – 11.3.2026
מיקום הישיבה : מקלט 702, רחוב המייסדים 1 נהריה

נוכחים :

מר רונן מרלי – ראש העירייה
מר דימה אפשטיין – סגן ומ"מ ראש העיר
גב' שירה פלס – חברת מועצה
עו"ד אורן סודאי – משנה לראש העיר בתואר
גב' נאוה אלפסי נאור – חברת מועצה
עו"ד לילך חיים אידלברג – חברת המועצה
גב' ענת לורנץ – חברת מועצה
עו"ד קלאודיה מרקוב – חברת מועצה
גב' הדס ואתורי – חברת מועצה
מר בוריס שטארקר – חבר מועצה
מר חיים רואש – סגן ראש העיר
מר שמעון גנון – חבר מועצה – בזום
מר חן אלמגור – חבר מועצה
מר עופר אלקיים – חבר מועצה

נעדרים :

גב' קרן אטיאס – סגנית ראש העיר בתואר
גב' פנינה גרידיש – חברת מועצה
רו"ח רפאל משה – חבר מועצה
גב' קרן דרכמן אבירם – מבקרת העירייה

משתתפים:

- עו"ד דודו אלחיאני – מנכ"ל העיריה
- עו"ד אורן ארבל – היועץ המשפטי לעירייה
- מר מיכה זנו – גזבר העירייה
- מר דוד אילוז – מרכז ישיבות המועצה
- מר אילן וקנין – ראש מינהל חינוך וקהילה

על סדר היום:

1. עדכון רה"ע למועצת העיר על מבצע "שאגת הארי".
2. אישור פרוטוקול וועדת כספים מיום 15.2.26.
3. תב"ר מס' 520 הוצאות חירום ובטיחות בסך 1,000,000 ש"ח. מקורות מימון: מלוות מבנקים ומוסדות אחרים.
4. תב"ר מס' 544 מענים בתחום החינוך הבלתי פורמלי והחוסן הקהילתי החלטת מ"מ 3374 בסך 1,800,000 ₪. מקורות מימון: משרד החינוך.
5. תב"ר מס' 553 שיפוץ מועדונית הפנינה בסך 268,912 ₪. מקורות מימון: המשרד לפיתוח הנגב והגליל.

פרוטוקול

1. עדכוני ראש העיר

ר. מרלי, רה"ע: צוהריים טובים. תודה שבאתם בהתראה קצרה. חבל שיש אנשים שלא עלו גם בזום. לצערי אני אומר הסיפור של דיוני מועצה בזמן חרום הם לא הכי סגורים הרמטית מבחינת החוק ואנחנו עובדים עפ"י חוק. אני לא רציתי להביא אתכם לכאן דרך אגב, אתם מוזמנים כל יום בשעה 12 אבל לא רציתי להביא אתכם, לטרטר אתכם ולא יכולתי להביא אתכם בשעה שש, אני אסביר בסוף מה הסיפור. אבל אנחנו צריכים להמשיך לעבוד, צריך לזכור העיר ממשיכה לעבוד, העיר לא עוצרת בענייני מועצה של עדכונים ותב"רים ועניינים. אז צריך לעשות. אנחנו לא רוצים בגלל מצב חרום אנחנו נעצור את הכל ואז בסוף

נצא מהמצב חרום ויהיו לנו לא מעט מורכבויות שצריכים לטפל. אז מה שאנחנו יכולים לעשות בשוטף אנחנו עושים.

אנחנו מנקים את העיר, מפנים את האשפה, אנחנו ממשיכים לגנון, אנחנו ממשיכים לעשות עבודות חיוניות, הכל כמובן עפ"י ההנחיות ולכל צוות עבודה שיוצא לעבוד בשטח יש תדריך ויש תרגיל ויודעים איפה המרחבים המוגנים.

ויש לנו עובדים מסורים, באמת, צריך להוריד את הכובע בפניהם, ממנהלי האגפים והמחלקות ועד אחרון העובדים בשטח. עושים עבודה מצוינת. כל עולם הבטחון, גם הרבש"צ שלנו, גם קובי במוס"ח ומיקי פה במוקד, ההסברה, כולם, עושים פה עבודה 24/7, כולל כל מנהלי האגפים, חלקם יושבים ברובעים, חלקם כאן.

בגדול אנחנו עובדים עד רמה של לקבל קהל, אמנם יותר מסודר, זאת אומרת צריך לתאם, כל יום אפשר להתקשר ל-106 להגיד שאני רוצה להגיע לפגישה בגביה ואנחנו מסדרים את זה והוא מגיע לפגישה. וגם מי שהגיע לעירייה רק לקומה ראשונה אנחנו כאילו, קומת הקרקע. מי שהגיע אנחנו מקבלים אותו, אנחנו לא מסובבים אותו, אנחנו לא רוצים שאנשים יסתובבו.

1. עדכון רה"ע למועצת העיר על מבצע "שאגת הארי"

ר. מרלי, רה"ע: עכשיו אני רוצה לתת לכם טיפה עדכון כי חלק שומעים וחלק פחות ובטח כולם ניזונים מהתקשורת. אנחנו במלחמה ואנחנו במלחמה לא פשוטה ואנחנו במלחמה מאוד מאוד חיונית וצודקת ומורכבת בשתי חזיתות. המאמץ העיקרי באיראן והמאמץ המשני בהגדרות צה"ליות הוא בלבנון, זה לא אומר שאין כאן סד"כ, ישנם כוחות, עושים עבודה, תוקפים, נכנסים לעשות הגנה קדמית בתוך שטח לבנון כדי להגן על הישובים כי לא פונו והם רוצים שאנחנו כן נפנה. אז אם אתם רואים ירי לכיוון הצפון כל הזמן מקו העימות ממש מי שצמוד ... לצורך הענין ועד מרחב ראש הנקרה ואלינו ואפילו לקריות וחיפה הם יורים, הם שולחים

כטב"מים וזה לא הסוף.

וזאת מלחמה מורכבת ואפילו היום מחזקים קצת את הצפון, מביאים לפה עוד חטיבה לטובתנו, לא נכנס לתוכניות, לא שאני מכיר את הכל כמובן, אבל אני משתדל להתעדכן ואנחנו בקשר ממש 24/7 שתדעו גם עם פיקוד העורף כמובן, היקל"ר שלנו פה נמצא איתנו כל היום וגם עם פיקוד הצפון ואני גם נפגשתי עם הרמטכ"ל ואני שומע מה קורה. הגיעו אלי הביתה שלשום, קראתי לדודו שיבוא לשמוע בעצמו. קצת עדכונים, קצת להבין, הגיע הזמן שמפקד הפיקוד עם הצוות שלו. בקיצור אנחנו במערכה שהיא חשובה מאוד.

אבל בכל זאת אני אגיד לכם משהו על העיר. אנחנו קצת שאננים, אני אומר את האמת, אני מניח שגם הציבור שומע אותי, אני יודע שקשוח לחיות עם הרבה אזעקות, גם כשירים מאיראן ואנחנו מקבלים, דורכים אותנו ויש לנו כמה דקות ובסוף לא מתבצע ירי נגיד לנהריה, אנחנו עדיין נדרכים ואנשים חוששים ואין לימודים וצריך להישאר עם הילדים בבתיים. אז נותנים מעט פעילות חברתית אבל זה לא מספיק, בסוף אנחנו ב-11, 12 יום בתוך סיר לחץ כזה של ילדים שמתים לצאת החוצה ולפגוש את החברים שלהם ולהוציא קצת אנרגיה במגרשי הספורט והם לא רואים את החברים מהכיתה או מהגן אז זה קשוח וכל אחד ואחת מכם שרוצה לצאת לעבודה אז גם חלק יכולים וחלק לא, לחלקכם יש ילדים קטנים, אז זה קשוח.

ועדיין אני אומר לכם שזה יבוא בהפתעה, שלא תתרשמו מכמה שעות של שקט. ממש לא. אני מזכיר לכולנו יש לנו 5 אזרחים שנהרגו לנו מטילים בפעם הקודמת במסה שירו לכיוון העיר נהריה במשך 3 שבועות ונפלו עוד כמובן, בכטב"מ. ואנחנו לא במצב רגיל.

וכשאני יוצא לפעמים החוצה ואני רואה כל כך הרבה תנועה ואנשים אפילו יושבים בבתי קפה וחלקם לא עם מרחב מוגן אז השאננות הזאת לא טובה. צריך להגיד את האמת זה לא טוב. בסוף אני מבין את הרצון לצאת, שילד בן 16, 17, 18 לא יכול להישאר בבית 24/7 במשך כל כך

הרבה ימים, אבל עדיין צריך להקפיד על ההנחיות, הן מצילות חיים באמת. כל מי שישב בממ"ד עד היום, קשה מאוד האסון הזה בבית שמש, בסוף מי שממוגן הוא לא נפגע וצריך להקפיד על ההנחיות. וגם כשאתם מסתובבים בחוץ אז תמיד לחשוב איך אני מתמגן אם עכשיו יש אזעקה, איך אני עוצר את הרכב בזהירות ויוצא מהרכב ולאן אני הולך. למשל לא לעמוד במבנה צפוני של בנין או צפון מזרחי. זה לא נכון, תמיד הפוך, תמיד להשתדל דרומה או דרום מערב. הירי לכיוון שלנו מתבצע מצפון, צפון מערב בדרך כלל. אם זה בא מאיראן זה טיפה שונה וברוך השם מערכות ההגנה שלנו הן מערכות טובות, מצליחים ליירט אחוז מאוד מאוד גבוה של הירי ועדיין כטב"מ זה אירוע מורכב. אני לא רוצה לדבר על חדירות חס וחלילה, הצבא נמצא קדימה, הצבא מרובה ממש ועושה עבודה מצוינת. ואנחנו צריכים להמשיך במצב הזה. יש לנו עובדים, המון עובדים שלא עובדים, שלא מגיעים למשל לצהרונים ולא מגיעים כרגע למסגרות החינוך ואנחנו נצטרך לשלם משכורת לפחות בשלב הזה כדי שהם לא ייפגעו, אבל לאורך הזמן אם המדינה לא תשפה אז זה יכניס אותנו לאירוע אחר. וכמה זמן זה יימשך אני לא יודע. זה מלחמה בלי שעון ובלי יומן ואף אחד לא יודע לכמה זמן זה יימשך. וכל מי שיגיד לכם שהוא יודע אז הוא לא באמת יודע. ואנחנו גם לא לבד, אנחנו נלחמים לצד צבא ארה"ב, יש שיתוף פעולה מדהים. אני שמעתי מהרמטכ"ל מתאר מהלכים שהם כאילו דמיוניים, לאיזה רמת שיתוף פעולה מגיעים גם הטייסים, גם המודיעין, גם יש קצת על הקרקע. עושים דברים מדהימים. מדהימים. הם בשיתוף פעולה מטורף. וזאת גאווה גדולה וזה חשוב. בסוף המעצמה הכי גדולה בעולם נלחמת כתף אל כתף יחד עם צה"ל ותאמינו לי שהם נדהמים מהיכולות של צבא ההגנה לישראל. פשוט בשוק. הם פשוט בשוק. הם טסים עם טייסי חיל אויר והם לא מאמינים שהילדים הגיבורים האלו מגיעים ליכולות כאלו, גם של קור רוח, גם של מקצועיות, גם של טכנולוגיה. ברוך השם אנחנו

בסדר גמור.

אז עופר לא היה בפתיחה, אני אגיד, אנחנו נקבל את ההקלטה אחר כך ואני אגיד איזה עדכון נוסף. אז אני אעביר, אם יש לכם שאלות על המלחמה, אני אשמח. ואם לא, נעבור לישיבת המועצה.

ע. אלקיים: יש לי שתי הערות. איפה השאילתה שלי, רונן? איפה השאילתה שהגשתי?

ר. מרלי, רה"ע: אתייחס אליה בשמחה רבה. אם אתה רוצה שאתייחס אליה, אתייחס אליה.

דובר: בזמן מלחמה?

ע. אלקיים: אם תעבור לסדר אני אשמח.

ר. מרלי, רה"ע: אין שום בעיה. אני לא התעסקתי עם השאילתה, אם זאת שאלתך, אבל אני אענה לך, יש לי תשובה מסוימת. תגובה. נקריא אותה בצורה מסודרת. אנחנו לא מתחמקים.

ע. אלקיים: אוקי. ויש לי עוד שני נושאים שמאוד הייתי רוצה שתתייחס אליהם. יש מספר לא מעט של חיילים גיבורים בנהריה שנפטרו על קדושת ארץ ישראל, ובגלל כל הניסיון והוותק שלך הצבאי וכל האכפתיות שלך מהמצב הבטחוני בארץ והידע העצום שלך ובגלל שפנית ועשית פארקים מאוד מאוד יפים בעיר, שתעשה מה שעושים בהרבה ערים בארץ, יש את הגל-עד, נכון, יש את הגל-עד באוסישקין אבל זה פעם בשנה. ויש הרבה משפחות שיש להם חללים שהם נפטרו והם פנו אלי, אז אוקי. זה פעם בשנה. מה עם כל השנה? יש פארקים מדהימים, אני מציע שתיתקח את הרעיון שעושים אותו בכמה ערים, לעשות לכל חייל עץ ושלט עם אותיות יפות מנחושת וגם ספסלים, להנציח את כל הגיבורים האלה של חרבות ברזל. אני בטוח שזה קטן עליך, אבל אותם הורים מאוד מאוד ומשפחות שכולות ביקשו ממני כי לא מצאו את האוזניים שיקשיבו להם.

ר. מרלי, רה"ע: האוזניים הקשיבו להם לא פעם אחת ולא פעמיים ואני החיילים האלה יקרים לי מאוד וגם המשפחות השכולות. אני לא יודע אם אתה יודע אבל הקמנו אודיטוריום חדש ובאודיטוריום הזה הקדשנו לחללי חרבות

ברזל עם תמונה וכיתוב לכל אחד ואנחנו נזמין את המשפחות. הקיר
כבר, קיר הנצחה באודיטוריום מוכן. התחילה המלחמה ואנחנו לא
הספקנו לזמן אותם לטקס, אז אנחנו נעשה טקס לכבודם.
אבל יש בעיה וכדאי שתשמע אותה כי בסוף אני עומד מול המשפחות
ולצערי אני צריך לעשות את זה, לא רוצה להתבטא לגבי ראשי רשויות
שלוקחים את, לא רוצה להגיד את החוק ליד, לנהריה יש מעל 300
חללים והחללים האלה אין הבדל ביניהם, והנצחה פרטית זה לא
בסמכות של ראש העיר.

זה לא הנצחה פרטית, רונן.

ע. אלקיים:

ר. מרלי, רה"ע:

רגע, אז רגע, אז אני אענה לך. אם הם היו רוצים עץ, אז לדעתי אפשר
לפתור את הבעיה. הבעיה שהם לא רוצים עץ, אחד רוצה אולם ספורט
ואחד רוצה טיילת, קטע מסוים בטיילת ואחד רוצה מגרש כדורגל ואחד
רוצה, עכשיו אני מבין אותם כי אם הילד זה מה שהוא עשה אז אני מאוד
מכבד, אבל אני אספר לך שבאים אלי ללשכה ואני שמח שנאוה יושבת
פה, כאמא של יאיר אשכנזי ז"ל גם הגיעה כמה פעמים וגם היא רוצה.
ויאיר אשכנזי החלל הראשון במלחמת צוק איתן, תאמין לי הייתי קצין
אג"מ פיקוד, את ההודעה אני קיבלתי בקשר שהוא נהרג. ואמא של
אהוד גולדווסר ז"ל, מיקי, גם מגיעה וגם רוצה. זה לא חלל אחד.
אז לחרבות ברזל בגלל האירוע הטראגי הזה, האסון הלאומי הזה עשינו
שני דברים מרכזיים. עשינו אנדרטה מאוד גדולה כרגע בכיכר העיריה
כבר שנתיים ועשינו את האודיטוריום ואנחנו נזמין את כולם לטקס. גם
אלפסי כמובן נמצא שם ז"ל.

וצריך להבין, אם היתה בקשה קולקטיבית, דרך אגב משפחות שכולות
מהעבר היותר רחוק, לא מהמלחמה האחרונה, מתנגדות בתוקף לדבר
הזה. ולכן צריך בגלל משפחות שכולות, אתה יודע, הן איבדו את היקר
מכל,

רונן, אני בטוח שיש המון קולות, אבל אני שומע,

ע. אלקיים:

ר. מרלי, רה"ע: אני גם שומע.

ע. אלקיים: אני יודע מה שנאמר לך ולא שמעתי את זה רק מהם, אני שומע את זה מעוד הורים. הם ביקשו משהו ציבורי ויש מלא פארקים יפהפיים, אבל אני מסביר לך עשינו בדרך חריגה שהקמנו, עצים.

ר. מרלי, רה"ע: אין בעיה עצים. זה לא בעיה, לא בעיה לעשות עצים. אני אמרתי לך למה לא עושים עצים. הם לא רוצים עצים. אולי מישהו ספציפי רוצה עץ, אבל אני אומר לך מה המשפחות רוצות. ודודו ישב איתי בפגישות האלה ואני יודע שגם הוא עם משפחות שכולות. זה אירוע שהוא מאוד מאוד מורכב, הוא קשה כי מצד אחד המדינה אומרת אסור הנצחה פרטית כי מי שאחראי על הנצחת חיילים, יש יחידה להנצחת חללי צה"ל במשרד הבטחון ויש יד לבנים בנהריה ויש את הגל-עד. ועשינו עדיין את האודיטוריום לזכר המלחמה הנוכחית, לזכר כל הנופלים ואמרתי לך את האנדרטה.

ואם באמת יסכימו כולם, כולל כולם, כולם כולל כולם, אין הבדל בין שום חלל בצה"ל, **ע. אלקיים:** רונן, יש משפחות שלפני 15, 20 שנה (קטוע)

ר. מרלי, רה"ע: בנהריה יש גל-עד מפואר, דרך אגב כל בתי הספר הנציחו את כולם ובכל בתי הספר עשו קיר לחללי חרבות ברזל. עשינו הרבה. אבל אני אומר עדיין ראש עיר, אני אספר לך סיפור מפתח תקוה נראה לי, אני לא רוצה, אני מקוה שאני לא טועה. אני חושב שאתה מכיר את הסיפור הזה. פתח תקוה ראש עיר אחד עשה כיכר לזכר אחד החיילים שנפלו, לא בחרבות ברזל, ואז הגיעה המשפחה ואמרה אנחנו רוצים כיכר והגיעו לבית משפט וראש העיר אמר, החדש, ראש העיר אחרי זה, אמר אני לא רוצה לעשות כיכר, זה לא הסמכות שלי. הלכו לבית משפט. בית משפט, השופט כתב החלטה קשה בחומרה כמו משפט שלמה. הוא אמר לראש העיר או שאתה עושה לו כיכר גם או שאתה מבטל את הכיכר שעשית. אתה מבין?

עכשיו ראש רשות, לא רוצה, עוד פעם לא רוצה, זה חברים שלי וקולגות

ואני לא רוצה לדבר עליהם, אבל יש ראש רשות אחד שהחליט שהוא מנציח את כל החללים (מקוטע) הוא כבר לא יכול להנציח את כולם כי לצערנו,

ע. אלקיים: אבל כאן אתה מוסיף רק עוד עץ, עוד ספסל.

ר. מרלי, רה"ע: אין רק עץ. אני מסביר לך.

ע. אלקיים: אתה פותר לכולם את הבעיה. אם אני אומר לך שאני קיבלתי תלונות מכמה הורים שכולים,

ר. מרלי, רה"ע: אבל אני מקבל תלונות מכל התושבים.

ע. אלקיים: אני לא מדבר על פרטי, אני מדבר על קולקטיבי.

ר. מרלי, רה"ע: אז אני מסביר לך.

ע. אלקיים: והלוואי שזה ייגמר,

ר. מרלי, רה"ע: נכון, הלוואי. יש לנו גל-עד מפואר, שטח ענק כמו אוסישקין,

ע. אלקיים: הוא פעם בשנה, רונן.

ר. מרלי, רה"ע: מה פעם בשנה? טקס יש פעם בשנה כמו כל מדינת ישראל. ואני אומר לכם זה נושא רגיש. המשפחות, אמרתי לך, אם היו כל המשפחות השכולות בנהריה שרוצים לעשות עץ לזכר החללים, אנחנו נשמח. תציע.

ע. אלקיים:

ר. מרלי, רה"ע: אני מדבר איתם, תאמין לי. אני יודע מה הם אומרים. והמשפחה לא רוצה את זה. מחרבות ברזל אני יכול להביא לך 4, אני אתן לך טלפונים אחר כך, אתה תגיד להם עץ, יגידו לך עופר, תעשה טובה, אל תעשה כי עץ אנחנו לא רוצים.

ע. אלקיים:

אני מעורב בזה,

ר. מרלי, רה"ע: אז אתה יודע שהם לא רוצים עץ.

ע. אלקיים: בסדר, אז תעשה לעוד הרבה שכן רוצים.

ר. מרלי, רה"ע: אבל לא כולם רוצים. אתה מבין? הם רוצים הנצחה ספציפית. ספציפית, גם מיקום ספציפי. לא רק תעשה לי את הדבר הזה, אני רוצה את זה במקום הזה. ואני מסביר לך שבאים משפחות אחרות שלא רוצות לא את זה ולא את זה ורוצות משהו אחר. זה אירוע שהוא יותר מורכב.

תאמין לי, אני מספיק רגיש ואני אומר לך שזה אירוע מורכב. ולכן יש
גל-עד ולכן עשינו אודיטוריום לזכר לוחמי חרבות ברזל והאזרחים
שנהרגו כאן ואני עונה לך כי אני שמח שגם התושבים ישמעו.
הכי קל לי לקחת ואת כל (מקוטע) ולפרק אותם ולעשות אותם על
(מקוטע) ואז לאן נגיע?

אוקי. אז זה לא חוקי.

ע. אלקיים:

אין לי שום סמכות לעשות הנצחה פרטית. לראש הרשות אין סמכות
לעשות הנצחה פרטית לאף אחד. שתדע. אין סמכות להנציח,

ר. מרלי, רה"ע:

זה לא הנצחה פרטית.

ע. אלקיים:

זה לא תפקיד של ראש רשות, זה תפקיד של היחידה להנצחת החייל. אז
אני אומר עצים, אם יגידו כולם, כל המשפחות השכולות שזה מה שהם
רוצים, אני יותר מאשמח לעשות את זה באהבה גדולה. יהיה לי גם גאווה
גדולה לעשות את זה ואני אתרגש כמוכם.

ר. מרלי, רה"ע:

אוקי. אני רוצה להעלות עוד נושא. אני קורא לך מכתב של אחד
מההורים.

ע. אלקיים:

של המשפחות השכולות?

ר. מרלי, רה"ע:

לא. אני מדבר על החינוך. אני מבקש להעלות בישיבת המועצה הקרובה
את הצורך הממשי והדחוף בהרחבת שעות החונכות לילדים עם צרכים
מיוחדים דווקא בתקופה מיוחדת זו.

ע. אלקיים:

בימים כאלו כאשר הילדים נמצאים בשעות רבות בבית והקושי עבורם
ועבור משפחותיהם גדל משמעותית והילדים מתקשים בשגרה וזקוקים
למסגרת (מדברים ברקע) וההורים נאלצים במקביל להתמודד עם
עבודה, סידורים וניהול הבית, כיום כל ילד זכאי ל-6,5 שעות חונכות
שבועיות, 26 שעות חודשיות. בפועל המצב הנוכחי מדבר על שעה ביום.
ומי שהנושא קרוב אליו יודע את זה ששעה ביום ממש לא מספיק. כל
ילד בממוצע מה שמשדד הבטחון פרסם נמצא מעל 8,5 דקות בממ"ד
והמצב (מקוטע) אנחנו כן צריכים לצערנו עדיין לא יכולים לפתוח את
מסגרות החינוך, אז או לפתוח, אני מדבר על החינוך המיוחד ועל ילדים

עם צרכים מיוחדים, להוסיף להם שעות. רונן, זו הבקשה של כמה הורים שביקשו ממני.

ר. מרלי, רה"ע: אנחנו עושים את זה. תיכף אילן יתן לך תשובה מסודרת.
א. וקנין: עופר, אני אציין שיש תוכניות שפתחנו שגם קיימות בשגרה שאנחנו

נותנים מענה גם בחרום דרך השירות הפסיכולוגי תוכנית 360. בתוכניות האלה אנחנו נותנים מענה למאות פניות, ספציפית לגבי החינוך המיוחד אני אגיד לך שפתחנו במיזם חדש שבו תומכות חינוך שלנו מגיעות לבתים של ילדים עם צרכים מיוחדים ונמצאות איתם ביחד.

(מדברים ברקע)

ע. אלקיים: כל מה שאני מדבר לעזור למשפחות האלה. אני יודע מה שאתה רוצה להגיד.

א. וקנין: ואם יש מקרים חריגים תגיד לי אני אשמח. אנחנו באופן כללי (מקוטע) קשב לענין הזה,

(מדברים ברקע)

א. וקנין: אבל צוותים מקצועיים נמצאים בקשר שוטף איתם. ואם יש מקרים מיוחדים אני אטפל בזה.

ר. מרלי, רה"ע: תודה. אילוז.

2. אישור פרוטוקול וועדת כספים מיום 15.2.26

ד. אילוז: צהרים טובים. אנחנו נתחיל מהסעיף הראשון. סליחה, סעיף מס' 2. אישור פרוטוקול ועדת כספים מיום 15.2.26. מי בעד? פה אחד. תודה.

3. תב"ר מס' 520 הוצאות חירום ובטיחות בסך 1,000,000 ש"ח. מקורות מימון: מלוות

מבנקים ומוסדות אחרים

ד. אילוז: אנחנו בסעיף הבא. אישור מועצה לתב"ר חרום, תב"ר 520, הוצאות

חרום ובטיחות בסך 1,000,000 ₪. תב"ר חדש. שאלות?

דובר: כאילו למה לקחנו את זה בהלוואות ולא בקרנות? אם זה משתלם,

- מ. זנו: משרד הפנים אישר להוציא הוצאות חרום מהלוואה. יש הנחיה של משרד הפנים ועדיף לקחת את זה מהלוואת איזון (מקוטע) וזה מאוד נכון לעשות את זה.
- ד. אילו: להעלות להצבעה? מי בעד בבקשה? פה אחד.

4. תב"ר מס' 544 מענים בתחום החינוך הבלתי פורמלי והחוסן הקהילתי החלטת מ"מ

3374 בסך 1,800,000 ₪. מקורות מימון: משרד החינוך

- ד. אילו: סעיף הבא אישור תב"ר מענים בתחום החינוך הבלתי פורמלי והחוסן הקהילתי החלטת מ"מ 3374. תקציב שבא ממשרד החינוך בסך 1,800,000 ₪. זה תב"ר חדש. נעבור להצבעה. מי בעד? פה אחד. תודה.

5. תב"ר מס' 553 שיפוץ מועדונית הפנינה בסך 268,912 ₪. מקורות מימון: המשרד

לפיתוח הנגב והגליל

- ד. אילו: נעבור לסעיף האחרון. התב"ר הוא שיפוץ מועדונית הפנינה. תקציב של המשרד לפיתוח הנגב והגליל בהשתתפות קרנות הרשות. עומד על סך 268,912 ₪. תב"ר חדש.
- מ. זנו: לגבי מקורות המימון אז 250 זה מהנגב והגליל ו-18,912 זה קרנות הרשות. דייקנו את המקור לפי ההרשאה.
- ד. אילו: נעבור להצבעה. מי בעד? תודה. פה אחד. בבקשה רונן.

מעל סדר היום, תשובה לשאלתה של חבר המועצה, מר עופר אלקיים, בנושא חוקיות

אכיפת חניה באמצעות מצלמות אוטומטיות.

- ר. מרלי, רה"ע: בואו נעלה את זה עכשיו, אין שום בעיה. לא התחמקנו, רק לא התעסקנו עם זה, התחילה המלחמה, עופר.
- ע. אלקיים: בגלל זה הגשתי הרבה זמן לפני.
- ר. מרלי, רה"ע: מה, כמה הרבה זמן לפני?
- ע. אלקיים: לפני שלושה שבועות.

- ר. מרלי, רה"ע: לפני שלושה שבועות?
- ע. אלקיים: כן.
- ר. מרלי, רה"ע: באיזה תאריך הוגשה השאלתה? ב-24. מתי התחילה המלחמה? זה היה שישי לפני זה, אז אתה רואה? נתת לנו 48 שעות,
- ע. אלקיים: לא נתתי,
- ר. מרלי, רה"ע: כשהישיבה עוד זה,
- ע. אלקיים: גם בישיבה קודמת התשובות לא היו,
- ר. מרלי, רה"ע: תשובות טובות. זה שאתה לא מקבל אותן זה בעיה. אבל אני יש לי תאמין לי תשובה מצוינת. אתה יודע, לצערי אני עובד 24/7, תאמין לי לשאלתה שלך עניתי יום אחד. אני אקריא אותה. אז תרשום שאנחנו מטפלים בשאלתה.
- השאלתה עוסקת בפרשנות של פסק דין אשר ניתן כנגד עיריית רמת גן ואשר עוסק בהסדרת אכיפה, אכיפת חניה באזורים בהם נקבע תשלום והמסומנים באבני שפה צבועות כחול לבן.
- עיריית נהריה אינה אוכפת חניה כזו באמצעות מצלמות כלל. בעיר נהריה מותקנות מצלמות רגילות אשר אינן עושות שימוש בטכנולוגיית MPR שבהתייחס אליה ניתן פסק הדין ולכן הוא אינו רלוונטי לנהריה. עיריית נהריה מבצעת אכיפה של איסור חניה באמצעות מצלמות שאינן מונפקות באופן אוטומי והינן מצלמות וידאו רגילות בהן צופה פקח, בוחן את נסיבות המקרה ומחליט עפ"י הפעלת שיקול דעתו האם יש ליתן דוח בגין הצילום שנעשה כאמור.
- עיריית נהריה פועלת כחוק. המצלמות אינן פועלות בנהריה במשך שלוש שנים ולכן לא ניתן, שאלה ספציפית ששאלת שם. לאור האמור לעיל השאלתה בסעיף 5 הנ"ל איננה מצריכה מענה. כל הרשויות המקומיות בישראל מודעות לפסק הדין והשלכותיו וכל אחת בוחנת את פעולותיה לאורו. בנהריה עקב פסק הדין, תקשיב עופר, זה יעניין אותך, בוטל המכרז שעסק ברכישה והתקנת מצלמות חניה שנועדו לאכוף חניה בחניונים מסומנות חניה בכחול לבן. אז עכשיו בחניונים מוסדרים שיש

כחול לבן אנחנו לא עשינו מכרז למרות שזה סתם להעסיק עוד פקחים ולהוציא עוד הוצאות כוח אדם והעיריה העבירה לתושבים את כל האמור לעיל. ורק שתכיר שבנהריה המצלמות ויש אישור רשמי לזה לא כוללות רכיב MPR.

ועדיין אני אגיד לך אם אתה רוצה שאני אגיד לתושבים בנהריה שאתם רשאים לחנות באדום לבן במקומות מסכנות חיים אני לא אעשה את זה. ואני אומר את זה פה לציבור אני לא אעשה את זה. אני נדרסתי כשהייתי בן 6 קרוב למעבר חציה, תאמין לי, נפצעתי קשה מאוד. ואני לא לוקח אחריות ואף אחד לא יסלח לי, דרך אגב גם לא לך, אם יקרה משהו בגלל שמישהו חנה בצומת. עזוב שאנחנו לא אוכפים חניה בזמן מלחמה ואין דוחות בזמן מלחמה וזה ראשי רשויות שמעלים, אני לא עושה סרטונים פופוליסטיים, קיבלנו החלטה פה בעיר בדקה הראשונה והיו פה אנשים שישבו שלא אוכפים, אנחנו אוכפים רק באדום לבן במקומות שממש זה מפריע לתנועה בעיר ומסכנת חיים.

בגדול זה לא יעזור כאילו אם אנשים יחשבו שנבטל. אז אין בעיה, גם אם מדינת ישראל ברוב טיפשותה תגיד שהיא לא מאשרת שום סוג של מצלמות בשום מקום זה, אז בסדר, אז נגייס פקחים והם יאכפו את הסדר הציבורי. אי אפשר לבקש מאנשים לא לחנות.

עכשיו אני יודע על מה אתה מדבר בדיוק ואני אגיד לך שיושב פקח ורואה את כל הדוחות ומסתכל ובאים אנשים ואומרים מה, אני הייתי פה 3 דקות, 5 דקות, רק הורדתי את אמא שלי וזה, נכון, בסדר, אם הורדת את אמא שלך תאמין לי אתה לא מקבל דוח. אבל אתה מראה לו, אני רואה אותך יורד, אתה רואה את הבן אדם יוצא מהאוטו הולך לחיש ג'ד ליד, מגרד 5 כרטיסים וחוזר לאוטו וחושב שהכל בסדר. אז לא הכל בסדר.

התקשרה חברת אמבולנס, פנתה אלי ואמרה לי איך אתה נותן דוח לאמבולנס מציל חיים? אמרתי לו, קראתי למנהל הפיקוח, אמרתי לו מה זה הדבר הזה? הלכנו בדקנו את הסרטונים, נהג האמבולנס תאמין

לי איש גדול, אוכל לאפה כזה גודל עם שווארמה בתוך האמבולנס במשך 20 דקות וחוסם את התנועה. צירלי בא לחברת האמבולנס עם הסרטון, ראינו אותו אני והוא ביחד, אומר לי אתה צודק, אני מתנצל.

עופר, זה אירוע מורכב. נכון, אנשים שלא אכפת להם והם ממהרים, אני יכול להבין את זה. מצד שני חלק מהאחריות שלנו כלפי הציבור זה לשמור על הסדר הציבורי. ואם היינו שמים מצלמות בכל העיר ומחפשים, אני לא מחפש את האנשים, אני לא צריך את הכסף של הדוחות, אני יודע שאומרים שאני צריך כסף. הנה עובדה אני לא מקבל אגורה שחוקה היום בעיריית נהריה על מדרכות והכל בסדר. הלוואי ולא נכניס שקל אחד לדוחות, העיקר שיהיה סדר ציבורי.

ע. אלקיים: רונן, בגלל המצב, יש פה עוד כמה שאלות ובקשות, אבל בגלל המצב אני אדחה את זה לשיבה הבאה.

ר. מרלי, רה"ע: אין בעיה.

ע. אלקיים: אני רוצה לראות איזה מצלמות אלה ויש לי עוד כמה שאלות, אבל זה לא היום.

ר. מרלי, רה"ע: עופר, אני לא עשיתי את המכרז ואני לא איש מצלמות. אני מקבל נתונים מה שאומרים לי והנה היועץ המשפטי,

(מדברים ברקע)

ר. מרלי, רה"ע: אנחנו סיימנו את ישיבת המועצה. הישיבה נעולה.

סוף הישיבה

